

Związek Rzemiosła Polskiego

ul. Miodowa 14, 00-246 Warszawa, tel. +48 22 50 44 200, fax. +48 22 50 44 220, www.zrp.pl, zrp@zrp.pl

NR1/33/2018

Warszawa, 17.10.2018r.

Pan
Mariusz Haładyj
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Przedsiębiorczości i
Technologii

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo Pana Ministra z dnia 20 września 2018r. Nr: DDR-III.0210.9.8.2018DDR-III-0210.9.8.SS w sprawie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (UD429 – Związek Rzemiosła Polskiego przekazuje następujące stanowisko do niektórych rozwiązań objętych tym projektem.

W opinii Związku Rzemiosła Polskiego projekt, poza dobrymi rozwiązaniami, jak wprowadzenie uproszczonej procedury nakazowej dla roszczeń nie przekraczających 75 tys. zł, skrócenie terminu zapłaty w transakcjach przedsiębiorców, gdzie wierzycielem jest MSP do 60 dni oraz do 30 dni, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - zawiera też rozwiązanie kontrowersyjne, które zbiurokratyzuje części małych firm obsługę księgowo-podatkową ich działalności. Chodzi nam o przeniesienie rozwiązań, tzw. „ulgi na złe długi” obowiązującej na gruncie ustawy o VAT do przepisów ustaw o podatku dochodowym.

Wielokrotnie zwracaliśmy uwagę, że w przypadku podatków dochodowych korekta dochodu, poprzez doliczenie do dochodu kwoty nieuregulowanego zobowiązania znacznie utrudni rozliczenia księgowo-podatkowe wszystkim podatnikom, którzy nie są podatnikami VAT, a prowadzą księgi podatkowe dla celów rozliczeń podatków dochodowych. Podatnicy ci zostaną zobligowani do szczegółowego monitorowania płatności, poprzez monitoring wyciągów bankowych. A należy zauważyć, że w przypadku podatkowych ksiąg przychodów i rozchodów nie ma takiego obowiązku. Niezależnie od tego w VAT termin na korektę ma zostać ustalony na 90 dni od upływu daty płatności, a projektowane przepisy proponują termin 120-dniowy, co będzie powodowało konieczność kolejnej weryfikacji płatności, tylko na potrzeby podatku dochodowego.

Projektowane przepisy zakładają zwiększenie podstawy opodatkowania o wartość niezapłaconych wierzytelności, dla których określa się **koszty uzyskania przychodów, bez względu na termin ich ujęcia w kosztach uzyskania przychodów** (nowy art.26h ust. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i nowy art.18f ust.7 ustawy o podatku dochodowym

od osób prawnych). Obawiamy się, iż przepis ten można interpretować w ten sposób, że podatnik będzie zobowiązany zwiększyć podstawę opodatkowania o nieopłacone wierzytelności również w sytuacji jeśli wartość tej wierzytelności nie została w danym okresie rozliczeniowym ujęta w kosztach uzyskania przychodów. W tej sytuacji obowiązek korekty dochodu może być niekorzystny dla podatników posiadających towary handlowe i materiały.

Wprawdzie w zaproponowanym kształcie ulga za złe długi nie będzie wymagała szczegółowej identyfikacji wartości nieopłaconych towarów znajdujących się w magazynie podatnika, ale w rezultacie może doprowadzić do sytuacji, w której podatnik zapłaci podatek dochodowy od wierzytelności, które w danym okresie w kosztach uzyskania nie zostały ujęte. Co będzie oznaczało, że podatek zapłaci „**podwójnie**”. Przykładowo, w sytuacji jeśli podatnik posiada towary wykazane remanencie rocznym, których wartość w całości lub części nie została opłacona w terminie, będzie **zobowiązany zwiększyć podstawę opodatkowania o kwotę takiej wierzytelności, chociaż wartość wykazanego stanu remanentu powiększy już dochód do opodatkowania**. Bez znaczenia pozostanie okoliczność, że całości lub części tej nieopłaconej wierzytelności podatnik nie ujął w kosztach podatkowych, jako towarów ujętych w remanencie. Przepis w zaproponowanym brzmieniu dotyczy każdej wierzytelności, dla której określa się koszty uzyskania, bez względu na termin ujęcia tych kosztów. Wydaje się zatem, że przepis w tym brzmieniu narusza podstawową, zasadę sprawiedliwości podatkowej.

Ewentualnie chcąc uniknąć ujemnych skutków podatkowych takiej sytuacji (podwójnego podwyższenia podstawy opodatkowania, jako skutek remanentu i nieopłacenia w terminie 120 dni zobowiązania) należałoby szczegółowo identyfikować towary w remanencie z fakturami, co byłoby rozwiązaniem wyjątkowo biurokratycznym i czasochłonnym.

Przedstawiając powyższe uwagi - Związek Rzemiosła Polskiego zwraca uwagę, że stosowanie tych przepisów może być różnie interpretowane, i może stać się przedmiotem sporów z organami podatkowymi i dlatego po raz kolejny wnioskujemy o rezygnację z ich wprowadzenia.

Jak pokazały doświadczenia z funkcjonującego do końca 2015r. podobnego przepisu, opartego na korekcie kosztów, przepis ten we wszystkich rankingach, także przedsiębiorców - został oceniony jako najbardziej uciążliwy, utrudniający rozliczenia księgowo-podatkowego firmom. Potwierdzono również, że faktycznie nie przyczynił się do likwidacji zatorów płatniczych i w rezultacie został uchylony z dniem 1 stycznia 2016r. Związek Rzemiosła Polskiego wnioskował o rezygnację z wprowadzania ponownie podobnej regulacji, ale nie zdołaliśmy przekonać Autorów projektu do naszych argumentów. Przepis został "wyjęty" z ostatniego projektu ustawy o redukcji obciążeń administracyjnych i włączony do projektu konsultowanej ustawy.